

Een wijs citaat van Anky van Grunsven:

Anky van Grunsven, niet alleen een top amazone, maar ook zeer begaafd met "de pen" had in "De Telegraaf" weer een geweldige uitspraak:

Paarden nemen afscheid, ruiters niet!

Deze uitspraak is natuurlijk ook 100% van toepassing op onze jachthondensport. Er zijn top voorjagers die op een gegeven moment weer met een jonge hond (moeten) gaan beginnen.

En iedere keer weer de uitdaging: is dit de hond die bij mij past.?

Uit eigener ervaring kan ik terugkijken met een warm en liefdevol hart op de vele Labradors die mij zoveel plezier hebben gegeven. Retrievers die soms tot het uiterste gingen om mij te "pleasen". Honden die inmiddels al jarenlang dood zijn, maar nog steeds in mijn hart leven, alsof ze nog in het mandje op mijn kantoor liggen te slapen.

Jachthonden nemen afscheid, voorjagers niet

Een hele grote naam is natuurlijk "Believer Elsa". Mijn adellijke Engelse dame, gefokt door Rupert Hill.

Wat "Kathy" in haar periode heeft gepresteerd, is niet te bevatten. Maar voor de nieuwkomers is het een naam uit de grijze geschiedenis, niet meer...

3 x het winnen achter elkaar van de Prijs van Numansdorp, 3 x het winnen van de Artemis, CACIT's op veldwedstrijden, meer dan 100 - KNJV A-diploma's, in Amerika de "Mastertitel" binnen slepen en ga zo maar door.

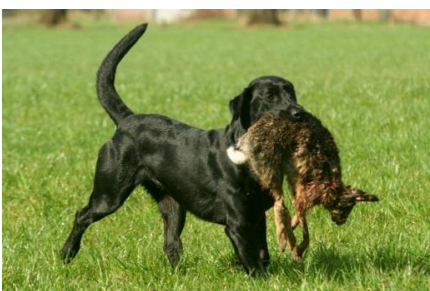
Ja, dan valt er een soort stilte, er komen dan honden die goed presteren, Nimrod AA diploma's halen en ongelooflijk goed

hun best doen. Vrienden voor het leven.

Mr. Monty

En dan steekt weer een super topper zijn kopje op: "Bluegoose Montana Jazztime"- Mr.Monty. Zowaar ook bij sommige nieuwkomers redelijk bekend.

Mr.Monty sleepte meer dan 70 bekens mee naar huis.

Alles liep MM met fiere staart in de lucht en een verbondenheid die bijna onnatuurlijk is tussen dier en mens.

Maar ook bij MM geldt de regel:

"Honden nemen afscheid, voorjagers niet!"

“Je acht het niet en je verwacht het niet”

Ja, en dan komen er gebeurtenissen waar je nooit aan gedacht hebt, dat een hond waar je zo blij mee bent, onze grote Harry, in een keer wegvalt. Dood, zo voel je je van binnen dan ook.

Toch nog “geen afscheid ” van onze jachthondensport genomen, weer overeind gekrabbeld, weer opnieuw begonnen.

Een lieve jonge Labrador uit USA geïmporteerd.

Gekocht op zijn mooie stamboom en dan moet de vriendschap groeien en het vertrouwen komen.

Dat gaat wel lukken, het is in ieder geval onze laatste Labrador, ook voorjagers nemen een keer afscheid.!

Henny M. Schoor